

Sygnatura akt II AKa 109/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris

Sędziowie: SSA Bogusław Tocicki (spr.)

SSA Wojciech Kociubiński

Protokolant: Anna Czarniecka

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej del. do Dolnośląskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej we Wrocławiu we Wrocławiu Eweliny Świątalskiej

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 r.

sprawy D. M. (1) i D. Ś. (1)

oskarżonych o czyn z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 17 stycznia 2018 r. sygn. akt III K 150/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) w ten sposób, że orzeczone wobec nich kary grzywny obniża do 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej w wysokości 50 (pięćdziesięciu) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym i zwalnia obu oskarżonych od opłat za obie instancje.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury (...) we W. oskarżyła D. M. (1) i D. Ś. (1) o to, że: w okresie od lipca 2016 roku do dnia 5 czerwca 2017r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w kompleksie hal produkcyjnych przy ul. (...) w O. uprawiali nie mniej niż 1026 krzewów konopi innych niż włókniste, przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znacznych ilości ziela tych konopi w ilości nie mniejszej niż 32,128 97 kg netto, co stanowi nie mniej niż 77.973 porcji handlowych oraz wytworzyli z nich znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi w łącznej ilości nie mniejszej niż 18,733 kg netto co stanowi nie mniej niż 125.128 porcji handlowych, w ten sposób, że po uzyskaniu dojrzałości kwiatostanów zebrał je, wysuszyli oraz oddzielili poszczególne części roślin, które to ziele konopi innych niż włókniste przechowywali w kompleksie hal przy ul. (...) w O., w tym w hali (...) w ilości 10,210 37 kg netto co stanowi nie mniej niż 43.482 porcji handlowych,

w pomieszczeniu o nazwie „(...)” w ilości nie mniejszej niż 142,69 gram netto, co stanowi nie mniej niż 1.427 porcji handlowych, w pomieszczeniu o nazwie „(...)” w ilości nie mniejszej niż 420,16 gram netto co stanowi nie mniej niż 622 porcje handlowe, w mieszkaniu przy ul. (...) w ilości 1,45 gram netto co stanowi nie mniej niż 14 porcji handlowych oraz w garażu przy ul. (...) w O. na wysokości numeru (...) w ilości nie mniejszej niż 7 958,33 kg netto co stanowi nie mniej niż 79.583 porcji handlowych,

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 tejże ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2018r. sygn. akt III K – 150/17Sąd Okręgowy w Opolu orzekł następująco:

I. w miejsce zarzucanego czynu opisanego w części wstępnej wyroku uznał oskarżonych: **D. M. (1)** i **D. Ś. (1)** za winnych popełnienia tego, że w okresie co najmniej od lipca 2016 r. do dnia 5 czerwca 2017r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu, w ramach uzgodnionego podziału ról, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w kompleksie hal produkcyjnych przy ul. (...) uprawiali 1077 sztuk roślin konopi innych niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 50.861,97 gram (to jest 50,86197 kg), z których to roślin wytworzyli znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w łącznej ilości, co najmniej, 18.733,00 gram (to jest 18,733 kg), w ten sposób, że po uzyskaniu dojrzałości danej grupy roślin zebrali je, wysuszyli, oddzielili i rozdrobnili poszczególne części roślin, które to ziele konopi przechowywali w kompleksie hal przy ul. (...) w O., w tym w hali (...) w ilości 10.210,37 gram (to jest 10,21037 kg), w pomieszczeniu o nazwie „(...)” w ilości 142,69 gram, w pomieszczeniu o nazwie „(...)” w ilości 420,16 gram, a nadto w mieszkaniu przy ul. (...) w O. w ilości 1,45 gram i w garażu przy ul. (...) w O. na wysokości numeru (...) w ilości 7.958,33 gram (to jest 7,95833 kg), **to jest przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary po 6 (sześć) lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej dla każdego oskarżonego w kwocie 200 (dwustu) złotych;

II. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonych: **D. M. (1)** i **D. Ś. (1)** nawiązki w wysokości po 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) – Ośrodek (...) w Z.;

III. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych i zarządził zniszczenie znajdujących się wśród nich środków odurzających przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji we W., tj.:

1. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr V/15/17/N/ (...) poz. 68-72, 76, 79-80, Drz nr 3094-3102/17 (k. 198-201) w postaci:

- worka z zapięciem strunowym z zawartością suszu koloru zielonego,
- worka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością suszu koloru brązowo - zielonego,
- plastikowego pudełka z napisem C. z niewielką ilością suszu koloru zielonego,
- czarnego metalowego pudełka z napisem G-S. z zawartością suszu koloru zielonego,
- worka foliowego z zawartością suszu koloru zielonego,
- worka foliowego koloru żółtego z zawartością suszu koloru zielonego,

- szklanego słoika z zawartością suszu koloru zielonego,
- worka koloru niebieskiego z zawartością łądyg i śladowych ilości suszu roślinnego,
- reklamówki koloru białego z zawartością suszu koloru zielonego,

2. dowodów rzeczowych w postaci 17 worków foliowych z zapięciem strunowym z zawartością suszu koloru zielonego pochodzenia roślinnego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr VII/16/17/N/ (...) poz. 82, Drz nr 3103/17 (k. 495),

3. dowodu rzeczowego w postaci metalowego pudełka z zawartością suszu koloru zielonego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr XI/21/17/N/ (...) poz. 126, Drz nr 3104/17 (k. 150),

4. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XIII/23/17/N/ (...) poz. 138-152, Drz nr 3105-3119/17 (k. 120-122) w postaci:

- roślin w ilości 96 sztuk wraz z kikutami łądyg w ilości 61, oznaczone jako ślad nr 3,
- roślin w ilości 192 sztuk wraz z kikutami łądyg w ilości 37 sztuk, oznaczone jako ślad nr 4,
- pięciu krzaków zabezpieczonych do badań fizykochemicznych (pobrane ze śladu nr 3),
- pięciu krzaków zabezpieczonych do badań fizykochemicznych (pobrane ze śladu nr 4),
- roślin w ilości 162 sztuk wraz z kikutami łądyg w ilości 59 sztuk, oznaczone jako ślad nr 5,
- pięciu krzaków zabezpieczonych do badań fizykochemicznych (pobrane ze śladu nr 5),
- roślin w ilości 157 sztuk wraz z kikutami łądyg w ilości 5 sztuk, oznaczone jako ślad nr 6,
- pięciu krzaków zabezpieczonych do badań fizykochemicznych (pobrane ze śladu nr 6),
- trzech opakowań kartonowych, wewnątrz których znajdują się fragmenty roślin oznaczone jako ślad nr 8,
- pięciu worków o pojemności 50 litrów z zawartością pozostałości roślin, oznaczone jako ślad nr 9,
- namiotu wraz z dwiema pięciosegmentowymi suszarkami materiałowymi oraz kartonem częściowo wypełnionym suszem roślinnym, oznaczone jako ślad nr 15,
- fragmentów roślinnych, oznaczonych jako ślad nr 16,
- zawartości wiadra w postaci fragmentów roślin, oznaczonych jako ślad nr 17,
- zawartości wiadra z pociętymi fragmentów roślin, oznaczonych jako ślad nr 18,
- pociętych fragmentów roślin, przesypanych z rozdrabniacza, oznaczonych jako ślad 19A;

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych przechowywanych w Magazynie (...) we W. opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XIV/207/17/P/ (...) poz. 153-162, Drz nr 3084-3093/17 (k. 117-119) w postaci:

- namiotu wraz z stelażem,
- siedmiu żarówek,
- worka o pojemności 50 litrów, wewnątrz którego znajdują się butelki po napojach,

- transformatorów w ilości 96 sztuk,
- lamp w ilości 95 sztuk,
- wentylatorów w ilości 15 sztuk,
- wagi elektronicznej wraz z miską,
- namiotu wewnątrz którego znajdują się 2 pięciosegmentowe suszarki oraz dwa wentylatory,
- rozdrabniacza firmy (...) model (...),
- 12 sztuk rękawic latexowych;

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot oskarżonemu **D. Ś. (1)** dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XIV/207/17/P/ (...) poz. 162, Drz nr (...) (k. 117-119) w postaci: puszki po piwie (...), dwie puszki po piwie (...), butelki plastikowe sztuk 4, woda żywiec zdroj - truskawkowa, woda nałęczowianka, sok jabłkowy H., żywiec zdroj z sokiem pomarańczy, opakowanie po papierosach (...) sztuk 2 – przechowywanych w Magazynie (...) we W.;

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot:

1. oskarżonemu **D. M. (1)** dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr III/143/17/P/ (...), poz. 51-52, Drz nr 3079-3080/17 (k. 159), w postaci:

- krótkich spodenek koloru czarnego z różowymi pasami z boku marki r. (...),
- bluzy z długim rękawem koloru szarego z czarnymi wstawkami marki (...) D. U. rozm. XXL,

2. oskarżonemu **D. Ś. (1)** dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr IV/144/17/P/ (...), poz. 53-55, Drz nr 3081-3083/17 (k.189), w postaci:

- koszulki z długim rękawem koloru czarnego z napisem (...),
- spodni koloru ciemnego,
- skarpet koloru biało szarego,

przechowywanych w Magazynie (...) we W.;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym: **D. M. (1)** i **D. Ś. (1)** okres ich tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 5 czerwca 2017r. godz. 09:30 do dnia 17 stycznia 2018r.;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych: **D. M. (1)** i **D. Ś. (1)** w całości od zapłaty kosztów sądowych, w tym od opłaty, poniesionymi w sprawie wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżyli obaj oskarżeni, za pośrednictwem swoich obrońców z wyboru, w tym: oskarżony D. M. (1) – w całości, zaś oskarżony D. Ś. (1) – w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Obrońca oskarżonego D. M. (1), adw. P. S., powołując się na przepisy art. 444 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na rozstrzygnięcie. a to:

a) art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów uznając, iż:

- oskarżony D. M. (1) wspólnie z D. Ś. (1) najął pomieszczenia do prowadzenia hodowli marihuany,
- oskarżony D. M. (1) dysponował gotówką na potrzeby uprawy marihuany i to on dokonywał rozliczeń,
- oskarżony D. M. (1) mógł też odbierać przesyłki z wyposażeniem do prowadzenia uprawy i najwyraźniej za nie płacił,
- w sprawie nie ustalono wprost, aby czynności związanych z uprawą wykonywał osobiście D. M. (1), a mimo to skazanie oskarżonego,
- oskarżeni najwyraźniej uzgodnili między sobą podział ról w przestępstwie,
- oskarżony D. M. (1) musiał osobiście brać czynny udział w uprawie, ponieważ dotykał wentylatora, rozdrabniacza oraz młynku,
- oskarżony D. M. (1) wspólnie z oskarżonym D. Ś. (1) musiał dysponować nieujawnionymi dotychczas sporymi zasobami finansowymi, które pozwoliły im na prowadzenie hodowli;

b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;

2) rażąco niewspółmierność kary, ponieważ sąd wymierzył oskarżonemu D. M. (1) rażąco wysoką karę, bowiem oskarżony nie brał udziału w uprawie marihuany, a gdyby Sąd uznał, że oskarżony uczestniczył w uprawie mimo braku na to bezpośrednich dowodów, to należałoby uznać wyłącznie jego pomocnictwo, bowiem oskarżony nie prowadził wspólnie i w porozumieniu z D. Ś. (1) uprawy marihuany, a za to powinna być mu wymierzona zdecydowanie niższa kara niż D. Ś. (1).

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego D. M. (1), adw. P. S., na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie, co do istoty sprawy, tj. uniewinnienie oskarżonego D. M. (1) od zarzucanych mu czynów.

Obrońcy oskarżonego D. Ś. (1), adw. K. T., powołując się na przepisy art. 444 § 1 k.p.k., art. 445 § 1 k.p.k., art. 447 § 2 k.p.k. oraz art. 427 § 2 k.p.k. wyrokowi w zaskarżonej części ***zarzuciła***: rażąco niewspółmierność kary, polegającą na orzeczeniu przez sąd względem D. Ś. (1) kary znacznie odbiegającej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. kary 6 lat pozbawienia wolności, przy zastosowaniu przez sąd wadliwych kryteriów jej wymiaru, a mianowicie uznanie przez sąd okoliczności stanowiącej znamię czynu („narkotykowy” charakter przestępstwa) za okoliczność obciążającą oskarżonego oraz przy nieuwzględnieniu okoliczności łagodzących wymiar kary, a mianowicie faktu przyznania się oskarżonego do winy, rodzaju narkotyku wytwarzanego przez oskarżonego oraz jego młodego wieku.

Podnosząc powyższy zarzut, obrończyni oskarżonego D. Ś. (1), adw. K. T., na podstawie przepisów art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 2 k.p.k. wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, tj. w pkt 1 wyroku, poprzez wymierzenie oskarżonemu D. Ś. (1) kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

I. Nie były zasadne zarzuty apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) w tym zakresie, w jakim kwestionowały popełnienie przez obu oskarżonych wspólnie i w porozumieniu przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. Nie było bowiem wątpliwości co do tego, że obaj oskarżeni (a nie tylko sam D. Ś. (1)) zorganizowali i prowadzili plantację marihuany, uzyskując z niej znaczne ilości środków odurzających. Nie były także zasadne zarzuty apelacji obu obrońców w części kwestionującej

wymierzone obu oskarżonym kary po 6 lat pozbawienia wolności. Kary te były bowiem adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym przestępstw oraz uwzględniały wszelkie okoliczności i cele kary z art. 53 § 1 i 2 k.k.

Natomiast, oceniając całokształt rozstrzygnięć o karze, zgodnie z obowiązkami sądu odwoławczego wynikającymi z art. 447 § 1 i 2 k.p.k., stwierdzono rażąco niewspółmierność orzeczonych w stosunku do oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) kar grzywny, które w niedostatecznym stopniu uwzględniały ich stan majątkowy, rodzinny i osobisty, a także możliwości zarobkowe, a także dolegliwości finansowe wynikające z orzeczenia wobec nich nawiązek po 10.000 złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) – Ośrodek (...) w Z., na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Prowadziło to do zmiany zaskarżonego przez wymierzenie oskarżonym: D. M. (1) i D. Ś. (1) kar grzywny w wymiarze po 100 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości stawki dziennej na kwotę 50 złotych. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

II. W pierwszym rzędzie należy stwierdzić, że Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy, wyczerpując wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia czy istnieją podstawy do przypisania obu oskarżonym zarzucanego im przestępstwa.

Wbrew zarzutom apelacji obrońcy oskarżonego D. M. (1), Sąd Okręgowy w Opolu przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy respektował zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne, wolne były od błędów i uwzględniały całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Swoje stanowisko Sąd Okręgowy w Opolu uzasadnił w sposób prawidłowy i wręcz analityczny, nie pomijając żadnej z istotnych okoliczności i odnosząc się do każdego istotnego i ujawnionego na rozprawie głównego dowodu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób rzeczowy odnosiło się do najistotniejszych okoliczności sprawy i, wbrew zarzutom obrońcy oskarżonego, wypełniało wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k. i pozwalało na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy w Opolu słusznie ustalił, że od stycznia 2016r. oskarżeni: D. M. (1) i D. Ś. (1) podjęli działania, aby wynająć pomieszczenia magazynowe położone w O. przy ul. (...) od braci P. i M. P., reprezentujących firmę PPUH (...). Choć wszelkie rozmowy prowadzili wspólnie, a oskarżony D. Ś. (2) występował jako osoba wynajmująca i to on podpisywał dokumenty związane z najmem pomieszczeń, to jednak bardziej (...), który także prowadził negocjacje na temat warunków wynajmu pomieszczeń. To oskarżony D. M. (1), prawie za każdym razem rozliczał się z braćmi P. i M. P. za najem oraz za energię elektryczną. Również to on wyjaśniał, dlaczego nastąpił zwiększony pobór energii elektrycznej w wynajmowanych pomieszczeniach, tłumacząc to potrzebą ładowania akumulatorów. Nie było to prawdą, gdyż faktycznie w okresie od lipca 2016r. do dnia 5 czerwca 2017r. oskarżeni: D. M. (1) i D. Ś. (1) w wynajętych pomieszczeniach w O. przy ul. (...) uprawiali 1077 sztuk roślin konopi innych niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 50.861,97 gram (to jest 50,86197 kg), z których to roślin wytworzyli znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w łącznej ilości, co najmniej, 18.733,00 gram (to jest 18,733 kg), w ten sposób, że po uzyskaniu dojrzałości danej grupy roślin zebrali je, wysuszyli, oddzielili i rozdrobnili poszczególne części roślin. Ponieważ plantacja wymagała ogrzewania roślin lampami i używania wentylatorów, zwiększało to znacząco pobór energii elektrycznej w pomieszczeniach wynajmowanych przez oskarżonych.

W trakcie prowadzenia nielegalnej uprawy marihuany, oskarżony D. Ś. (1) mieszkał w wynajętych pomieszczeniach w O. przy ul. (...), natomiast oskarżony D. M. (1) mieszkał wraz z konkubiną w wynajmowanym mieszkaniu w O. przy ul. (...), gdzie dostarczane były i przechowywane przedmioty potrzebne do prowadzenia nielegalnej plantacji (np. żarówki do ogrzewania roślin). W pobliżu wynajmowanego mieszkania, oskarżony D. M. (1) wynajmował także garaż, położony w O. przy ul. (...) na wysokości nr (...), gdzie były przechowywane wyprodukowane przez oskarżonych środki odurzające, a także samochód D. M. i motocykl D. Ś..

Nielegalna plantacja marihuany została ujawniona w dniu 5 czerwca 2017r. przez funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przystępczości Narkotykowej Zarządu Centralnego Biura Śledczego Policji we W., którzy na terenie pomieszczeń, w których prowadzona była uprawa roślin konopi i wytwarzany był środek odurzający w postaci ziela konopi, zatrzymali oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1). Policjanci zabezpieczyli w jednej z hal, rosnące w czterech rzędach rośliny konopi innych niż włókniste w doniczkach, nad którymi było rozwieszonych 95 specjalistycznych lamp sodowych stymulujących wzrost roślin wraz z 96 transformatorami. W pierwszym rzędzie znaleziono: 134 sztuki donic z ziemią z obciętym systemem korzeniowym, 61 donic z wystającymi kikutami łodyg, 92 sztuki donic z roślinami. W drugim rzędzie ujawniono: 77 donic z ziemią z obciętym systemem korzeniowym, 37 donic z wystającymi kikutami łodyg, 192 donic z roślinami. W trzecim rzędzie zabezpieczono: 45 donic z ziemią z obciętym systemem korzeniowym, 59 donic z wystającymi kikutami łodyg, 162 donic z roślinami. W czwartym rzędzie ujawniono: 56 donic z ziemią z obciętym systemem korzeniowym, 5 donic z wystającymi kikutami łodyg, 157 donic z roślinami. Podczas oględzin zabezpieczono również wagę z miską, specjalistyczny sprzęt służący do oddzielenia kwiatostanów oraz łodyg roślin, żarówkę, a także 15 wentylatorów. W kolejnym pomieszczeniu ujawniono czarny namiot, w którym na piętrowej suszarce suszyły się szczyty roślin. W trakcie oględzin pomieszczenia tzw. biura w hali AA ujawniono m.in. młynek, worki foliowe, plastikowe pudełko, metalowe pudełko, słoik i reklamówkę z zawartością suszu roślinnego. Zabezpieczono także susz roślinny w kartonach, w workach i w wiadrze. Przedmiotowy susz stanowił ziele konopi innych niż włókniste, które pochodziło z ujawnionej uprawy. Łącznie wysuszonego ziela konopi innych niż włókniste zabezpieczono wówczas w poszczególnych pomieszczeniach: w hali oznaczonej jako (...) o wadze 10.210,37 grama, w pomieszczeniu o nazwie „(...)” o wadze 142,69 grama oraz w pomieszczeniu o nazwie „(...)” o wadze 420,16 grama.

Po zatrzymaniu obu oskarżonych, przeprowadzono przeszukanie mieszkania zajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...), w którym ujawniono 4 żarówkę do lamp wykorzystywanych przy uprawie konopi, a ponadto pudełko metalowe, w którym było 1,45 grama marihuany, pochodzącej z ujawnionej uprawy.

Po dwóch tygodniach od zatrzymania i tymczasowego aresztowania obu oskarżonych, D. M. (1) dobrowolnie wskazał policjantom wynajmowany przez siebie garaż, położony w O. przy ul. (...) na wysokości nr (...), gdzie odnaleziono 17 worków foliowych z marihuaną o wadze 7.958,33 gram, pochodzącą z ujawnionej uprawy.

Podstawę do takich ustaleń faktycznych dawał zebrany materiał dowodowy w postaci: zeznań świadków: M. P. (k. 247-251, odpis 253-258, 464-468, 1218, 1219), P. P. (k. 477-481, 1218-1219), T. G. (k. 502-503, 1219) i J. K. (k. 1133-1134), dokumentacji związanej z wynajmowaniem przez oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) pomieszczeń w O. przy ul. (...), w których była prowadzona nielegalna plantacja marihuany oraz opłatami za najem i eksploatację (k. 262-271, 272, 273-274, 277-296, 299-306, 307, 310, 311-312, 313-316, 317-320, 277-296, 321-330), wyników śledczych oględzin miejsca ujawnienia plantacji marihuany w O. przy ul. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 3-4, 5-20, 36-116), wyników przeszukania pomieszczeń w O. przy ul. (...), w których była prowadzona nielegalna plantacja marihuany (k. 191-196), informacji spółki (...) dotyczącej istotnego zwiększenia zużycia energii elektrycznej w pomieszczeniach wynajmowanych przez oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) pomieszczeń w O. przy ul. (...), w których była prowadzona nielegalna plantacja marihuany oraz notatki urzędowej policjanta w tym zakresie (k.1047-1049, 1050-1051), wyników przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...) (142-144) oraz wyników oględzin garażu wynajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...) (k. 492, 493-494), wyników ważenia i wstępnych badań materiałów zabezpieczonych podczas oględzin tego garażu (k. 504), jak również opinii biegłych z przeprowadzonych badań z zakresu: chemii (k. 341-342), daktyloskopii (k. 524-578), genetyki (k. 583-607) i fizykochemii (k. 1031-1034, 1035-1046) oraz analizy dowodów rzeczowych opisanych w wykazach dowodów rzeczowych: nr V/15/17/N/ (...) poz. 68-72, 76, 79-80, Drz nr 3094-3102/17 (k. 198-201), nr VII/16/17/N/ (...) poz. 82, Drz nr 3103/17 (k. 495), nr XI/21/17/N/ (...) poz. 126, Drz nr 3104/17 (k. 150), nr XIII/23/17/N/ (...) poz. 138-152, Drz nr 3105-3119/17 (k. 120-122), nr XIV/207/17/P/ (...) poz. 153-162, Drz nr 3084-3093/17 (k. 117-119).

III. Sąd I instancji słusznie odrzucił jako niewiarygodne wyjaśnienia złożone na poszczególnych etapach postępowania karnego przez oskarżonego D. Ś. (1), który – choć przyznał się do zorganizowania i prowadzenia plantacji marihuany – to jednak wziął na siebie całą odpowiedzialność twierdząc, że oskarżony D. M. (1) nie brał udziału w przestępstwie (k. 421-423, 428-430, 982-984, 1217, 1351v). Sąd Okręgowy w Opolu prawidłowo także odrzucił, jako całkowicie niewiarygodne i obliczone wyłącznie na uniknięcie odpowiedzialności karnej, albo przynajmniej na jej złagodzenie, wyjaśnienia oskarżonego D. M. (1) (k. 345-347, 356-358, 505-507, 986-988, 1216-1217), który twierdził, że nie miał współdziałać w organizacji i prowadzeniu plantacji marihuany.

Ważkie dowody wskazane przez w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przez Sąd I instancji przekonywały bowiem jednoznacznie o tym, że oskarżony D. M. (1) nie tylko brał udział w przestępstwie zorganizowania i prowadzenia plantacji marihuany, lecz wręcz jego rola była wiodąca.

Po pierwsze, na podstawie zeznań świadków: M. P. (k. 247-251, odpis 253-258, 464-468, 1218, (...)) i P. P. (k. 477-481, 1218-1219) oskarżyciel publiczny w pełni wykazał, że już od stycznia 2016r. oskarżeni: D. M. (1) i D. Ś. (1) podjęli działania, aby wynajmując pomieszczenia magazynowe położone w O. przy ul. (...) od braci P. i M. P.. Na rozmowy w sprawie wynajmu pomieszczeń obaj oskarżeni przyjeżdżali razem, zaś oskarżony D. Ś. (2) występował jako osoba wynajmująca i to on podpisywał dokumenty związane z najmem pomieszczeń, jednak zachowanie oskarżonego D. M. (1) wskazywało, że to właśnie on był osobą wiodącą w wynajmie pomieszczeń i organizacji produkcji marihuany. Z zeznań świadków jednoznacznie wynika, że to oskarżony D. M. (1) prowadził negocjacje na temat warunków wynajmu pomieszczeń, a następnie to właśnie oskarżony D. M. (1), prawie za każdym razem, rozliczał się z braćmi P. i M. P. za najem oraz za energię elektryczną.

Taki materiał dowodowy zadał kłam twierdzeniom oskarżonego D. M. (1) przedstawionym w pierwszych wyjaśnieniach po zatrzymaniu (k. 345-347), które następnie podtrzymywał przez cały okres postępowania przygotowawczego (k. 356-358, 505-507, 986-988), że dopiero w kwietniu 2017r. oskarżony D. Ś. (1) poprosił go o pomoc przy plantacji marihuany i zawiózł D. M. (1) na plantację marihuany przy ul. (...) w O., a potem do czerwca 2017r. oskarżony D. M. (1) był tam tylko 2-3 razy, pomagając przy sprzątaniu, wynoszeniu worków, zrywaniu folii, natomiast nie wykonywał żadnych czynności przy roślinach, nie pielęgnował ich, nie podlewał, nie ścinał, nie pomagał D. Ś. (1) przy wynajmie pomieszczeń, w których znajdowała się plantacja marihuany i nie kontaktował się z nikim w sprawie wynajmu hal.

Na podstawie przedstawionych wyżej zeznań świadków P. było oczywiste, że oskarżony D. M. (1) starał się uniknąć odpowiedzialności karnej, a nadto pomniejszyć swoją rolę w przestępstwie. Z tych powodów nie były także wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. (1), jakoby popełnił przestępstwo bez współdziałania drugiego z oskarżonych, a jego wyjaśnienia ze śledztwa i rozpraw przez sądami obu instancji były nielogiczne i wręcz naiwne (k. 421-423, 428-430, 982-984, 1217, 1351v).

Po drugie, z zeznań świadka M. P. (k. 247-251, odpis 253-258, 464-468, 1218, 1219), uzupełnionych zeznaniami świadka P. P. (k. 477-481, 1218-1219), wynikało jednoznacznie, że mając świadomość istnienia nielegalnej plantacji marihuany, oskarżony D. M. (1) kłamliwie zapewniał wynajmujących, iż w pomieszczeniach przy ul. (...) w O. prowadzona jest legalna działalność. Pytany o to, dlaczego tak bardzo zwiększył się pobór energii elektrycznej w wynajmowanych pomieszczeniach, oskarżony D. M. (1) początkowo odmówił wpuszczenia braci P. do wynajmowanych pomieszczeń, a kiedy pozwolił na wejście do hali, to wyższe zużycie prądu tłumaczył potrzebą ładowania akumulatorów, podczas prowadzonej działalności gospodarczej (k. 250v, 256-257). Była to, oczywiście, nieprawda, jednak istotne jest to, że oskarżony D. M. (1) starał się w ten sposób ukryć prawdziwą działalność obu oskarżonych, co wskazuje na jego zaangażowanie przestępcze. Co więcej, z zeznań świadka P. P. (k. 480) wynika, że to oskarżony D. M. (1) dopytywał o możliwość zwiększenia poboru prądu w wynajmowanych halach, co jeszcze raz świadczy o przestępczym zaangażowaniu i wiedzy o przestępczej działalności.

Po trzecie, podczas śledczych oględzin i przeszukania pomieszczeń wynajmowanych przez oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) przy ul. (...) w O. ujawniono szereg śladów kryminalistycznych świadczących dobitnie o tym, że obaj oskarżeni,

a zatem także D. M. (1), zajmowali się produkcją środków odurzających (k. 3-4, 5-20, 36-116, 191-196, 204-205). W trakcie badań biegłych z zakresu daktyloskopii (k. 524-578) oraz z zakresu genetyki sądowej genetyki (k. 583-607):

- 1) co do śladów ujawnionych w hali oznaczonej jako (...):
 - a) wagę z miską (ślad nr 13), na której znajdowały się ślady daktyloskopijne D. M. (1) oraz ślady DNA D. Ś. (1);
 - b) rozdrabniacz (ślad nr 19), na którym znajdowały się ślady daktyloskopijne D. Ś. (1) oraz ślady DNA D. Ś. (1) i D. M. (1);
 - c) 12 sztuk rękawiczek winylowych (ślad nr 20), na których znajdowały się ślady DNA D. Ś. (1);
 - d) wentylatory (ślad nr 11), na których znajdowały się ślady daktyloskopijne D. M. (1) i D. Ś. (1), przy czym ślady linii papilarnych D. M. (1) znajdowały się także na włącznikach tych wentylatorów;
- 2) co do śladów ujawnionych w pomieszczeniu o nazwie „(...)” w hali nr (...):
 - a) pudełko z tworzywa sztucznego z napisem C. z marihuaną (ślad nr 15), na którym znajdowały się ślady daktyloskopijne - D. Ś. (1) i D. M. (1) oraz ślady DNA D. Ś. (1);
 - b) metalowe pudełko z napisem (...) z marihuaną (ślad nr 16), na którym znajdowały się ślady daktyloskopijne i DNA D. Ś. (1);
 - c) worek strunowy z tworzywa sztucznego z marihuaną (ślad nr 13), na którym znajdowały się ślady daktyloskopijne i ślady DNA D. Ś. (1);
 - d) worek foliowy z marihuaną (ślad nr 14), na którym znajdowały się ślady DNA D. Ś. (1);
 - e) młynek (ślad nr 3), na którym znajdowały się ślady DNA D. Ś. (1) i D. M. (1);
 - f) worek koloru żółtego z marihuaną (ślad nr 21), na którym znajdowały się ślady DNA D. M. (1);
- 3) co do śladów ujawnionych w hali głównej:
 - a) reklamówkę koloru białego z tworzywa sztucznego z marihuaną (ślad nr 25), na której znajdowały się ślady daktyloskopijne D. Ś. (1) oraz ślady DNA D. M. (1) i D. Ś. (1);
 - b) reklamówkę z łodygami konopi (ślad nr 24), na której znajdowały się ślady DNA D. Ś. (1).

Tak wielka liczba śladów kryminalistycznych pochodzących od obu oskarżonych, dowodzi, że wspólnie prowadzili nielegalną plantację marihuany. Charakterystyczne są zwłaszcza ślady obu oskarżonych na zapieciach strunowych worków i na workach foliowych, w których przechowywano marihuanę, na rękawiczkach i na przyciskach wentylatorów. Szczegółowo ślady biologiczne obu oskarżonych wskazano w tabeli zamieszczonej w opinii z zakresu genetyki sądowej genetyki (k. 603-607), zaś ślady linii papilarnych oskarżonych w opinii daktyloskopijnej (k. 542-543 i 536).

Po czwarte, podczas przeszukania mieszkania wynajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...) (k. 142-144) ujawniono metalowe pudełko zawierające 1,45 grama marihuany (ślad nr 5), na którym znajdowały się ślady DNA oskarżonych: D. Ś. (1) i D. M. (1) (k. 583-607), a także 4 żarówki do lamp wykorzystywanych przy uprawie marihuany. Ostatecznie oskarżony D. M. (1) potwierdził, że wspomniane żarówki zostały dostarczone przez kuriera do wynajmowanego przez niego mieszkania (k. 1216-1217), lecz tłumaczył to wyłącznie odwiedzinami D. Ś. (1) w czasie dostawy, a następnie pozostawieniem żarówek przez przeoczenie.

Po piąte, podczas oględzin garażu wynajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...) na wysokości numeru (...) (k. 493-494), który oskarżony ten wskazał jako miejsce przechowywania środków odurzających

pochodzących z nielegalnej plantacji, ujawniono worki foliowe z marihuaną (śląd nr 1), na których znajdowały się ślady daktyloskopijne i DNA oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) (k. 524-578, 583-607). Garaż ten początkowo miał wynajmować na siebie oskarżony D. Ś. (1), jednak nie miał przy sobie dowody osobistego, w wyniku czego ostatecznie garaż wynajął na siebie oskarżony D. M. (1), który potwierdził to w złożonych na rozprawie głównej wyjaśnieniach (k. 1217-1217v). Ważne jednak jest to, że także na tym etapie przestępczej działalności, to oskarżony D. Ś. (1) miał wziąć na siebie wynajęcie garażu, w którym były przechowywane narkotyki przeniesione z hal, gdzie znajdowała się plantacja marihuany, aby zapewnić anonimowość oskarżonemu D. M. (1). Pozwoliłoby to temu ostatniemu na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Po szóste, dość charakterystyczna była gotowość oskarżonego D. Ś. (1) do ukrywania roli i udziału w przestępstwie oskarżonego D. M. (1), która wyrażała się także w zarejestrowaniu na siebie samochodu marki T. koloru białego, którym poruszali się obaj oskarżeni organizując wynajem pomieszczeń na plantację marihuany przy ul. (...) w O., a następnie przyjeżdżając do wynajętych pomieszczeń. Faktycznie to oskarżony D. M. (1) był kierowcą i użytkownikiem tego samochodu, natomiast ostatecznie po zawarciu kolejnej fikcyjnej umowy z konkubiną D. J. S., pojazd ten został na nią „przarejestrowany” przez oskarżonego D. Ś. (1) (k. 688-690, 694-698, 1351v).

Po siódme, w obliczu obciążających i jednoznacznych dowodów wskazujących na duże zaangażowanie przestępcze oskarżonego D. M. (1), zmienił on swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, ostatecznie przyznając się do wielu czynności jeszcze przed kwietniem 2017r., polegających na pomocy oskarżonemu D. Ś. (1) w negocjacjach na temat wynajęcia pomieszczeń przy ul. (...) w O., a następnie w płaceniu w imieniu D. Ś. (1) za te wynajem, jak również obecności w tym pomieszczeniach (k. 1216-1217). Tak niespójne wyjaśnienia oskarżonego wskazywały na to, że aby uniknąć odpowiedzialności karnej lub ją ograniczyć, oskarżony D. M. (1) dopasowywał treść swoich wyjaśnień do wiedzy o obciążających go dowodach. czyniło to jego wyjaśnienia niewiarygodnymi.

Po ósme, o współudziale oskarżonego D. M. (1) w przypisanym przestępstwie ostatecznie przekonuje jego uprzednia karalność wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 30.09.2015r. sygn. akt II K – 577/15 za przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegające na zorganizowaniu i prowadzeniu w okresie od marca do maja 2014r. plantacji marihuany w R. pod D., składającej się z 2.500 sadzonek konopi (k. 654-655, 656-659). Oznaczało to jednoznacznie, że oskarżony D. M. (1) miał wiedzę i doświadczenie w prowadzeniu takiej działalności przestępczej, znacznie większe niż oskarżony D. Ś. (2). Nie dziwi zatem jego zaangażowanie i wiodąca rola w organizację plantacji marihuany w wynajętych pomieszczeniach przy ul. (...) w O..

Po dziewiąte, nawet wyjaśnienia złożone przez oskarżonego D. Ś. (1) na rozprawie odwoławczej były na tyle nieporadne, że dodatkowo dowodziły, że chociaż przyznał się do zorganizowania i prowadzenia plantacji marihuany i wziął na siebie całą odpowiedzialność na siebie twierdząc, że oskarżony D. M. (1) nie brał udziału w przestępstwie, to jednak były to wyjaśnienia niewiarygodne (k. 1351v).

IV. W realiach niniejszej sprawy, poza polemiką z ustaleniami faktycznymi, w swoich apelacjach obrońcy oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) mnie przedstawili żadnych rzeczowych argumentów przekonujących, że oskarżony D. M. (1) nie brał udziału w przestępstwie z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. Wręcz przeciwnie, przedstawione wyżej dowody w całości potwierdzały ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji. Ze strony Sądu Okręgowego nie doszło do niewłaściwego odczytania treści dowodów, błędów logicznego rozumowania i wnioskowania, a także sprzeczności ustaleń Sądu I instancji ze wskazaniem wiedzy i zasadami doświadczenia życiowego.

Nie można w żadnym wypadku doszukiwać się zatem naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) w tym, że Sąd I instancji uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych: D. Ś. (1) i D. M. (1) na temat udziału tego ostatniego w przestępstwie. Jak wielokrotnie podkreślano w doktrynie i orzecznictwie, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych

okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3.09.1998r. sygn. V KKN 104/98 – Prokuratura i Prawo 1999, nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20.03.2002r. sygn. II AKa 49/02 – Prokuratura i Prawo 2004, nr 6, poz. 29). Wszystkim tym wymogom Sąd Okręgowy w Opolu sprostał, nie naruszając także przepisu art. 5 § 2 k.p.k. nakładającego obowiązek rozstrzygnięcia niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego.

Nie doszło ze strony Sądu I instancji także do naruszenia zasady *in dubio pro reo* z art. 5 § 2 k.p.k., gdyż: „Zasada *in dubio pro reo* (art. 5 § 2 k.p.k.) nie ogranicza utrzymanej w granicach racjonalności swobody oceny dowodów. Jeżeli zatem z materiału dowodowego wynikają różne wersje wydarzenia, to nie jest to jeszcze równoznaczne z zaistnieniem „nie dających się usunąć wątpliwości” w rozumieniu tego przepisu. W takim wypadku sąd jest zobowiązany do dokonania ustaleń właśnie na podstawie swobodnej oceny dowodów. Dopiero wtedy, gdy - po wykorzystaniu wszelkich istniejących możliwości - wątpliwości nie zostaną usunięte, należy je wytlumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego. Jeżeli jednak sąd dokona stanowczych ustaleń, to w ogóle nie może zachodzić obraz art. 5 § 2 k.p.k. (bo według tych ustaleń nie ma wątpliwości), a tylko powstaje kwestia, czy ustalenia te są prawidłowo dokonane (bez naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów)” (postanowienie SN z dnia 17.12.2003r. sygn. V KK 72/03 – LEX nr 83771). Sąd Okręgowy słusznie nie znalazł niedających się usunąć wątpliwości, gdyż w wyniku rzetelnie przeprowadzonej analizy dowodów, odrzucił jako niewiarygodne wyjaśnienia obu oskarżonych o braku przestępczego zaangażowania oskarżonego D. M. (1) w prowadzeniu plantacji marihuany. Sąd Okręgowy nie tylko nie podjął wątpliwości co do wiarygodności dowodów obciążających oskarżonego D. M. (1), lecz wręcz uznał je za prawdziwe, a wyjaśnienia tego oskarżonego ocenił wyłącznie jako przyjętą linię obrony, obliczoną na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

V. Nie zasługują na uwzględnienie apelacje obrońców oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1), zarzucających rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec nich kar po 6 lat pozbawienia wolności, gdyż kary te – choć niewątpliwie surowe – były wyważone i sprawiedliwe.

Należy się zgodzić z Sądem Okręgowym, który na stronach 16-18 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 1273v-1274v) wskazał, że przy wymiarze kary wziął jako okoliczności obciążające: bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości ich czynu, za czym przemawiały okoliczności przedmiotowe (zakres naruszonego dobra prawnego, w tym zdrowia społeczeństwa zagrożonego plagą narkomanii, oraz skali przestępczej działalności oskarżonych i ilości wyprodukowanych środków odurzających) i okoliczności podmiotowe (postaci zamiaru bezpośredniego i niskich pobudek polegających na chęci wzbogacenia się na nielegalnej działalności), a także uprzednią uprzednią karalność obu oskarżonych, w tym także za umyślne przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (co do D. M. (1) – k. 646-648, 649-652, 653-657, 658, 659; zaś co do oskarżonego D. Ś. (1) – k. 661-664, 665-666, 671-672, 673-674).

Niewątpliwie, poprzednia karalność obu oskarżonych, w tym szczególnie D. M. (1) za zorganizowanie i prowadzenie po raz kolejny dużej plantacji marihuany, świadczyło o demoralizacji i wyjątkowej niepoprawności oskarżonych oraz braku szacunku dla norm prawnych.

Chociaż Sąd słusznie uznał, że za okoliczność łagodzącą można uznać rodzaj produkowanego „miękkiego” narkotyku, wolniej uzależniającego i degradującego osoby zażywające, jednak rozmach przestępczej działalności oskarżonych (duże ilości wyprodukowanych środków odurzających) sprzeciwia się nadaniu tej okoliczności istotnego znaczenia. Tak samo należało ocenić przyznanie się oskarżonego D. Ś. (1) do winy, które nie było szczere, gdyż ukrywał przestępczą działalność oskarżonego D. M. (1).

Nie można było uznać za okoliczność łagodzącą wskazania przez oskarżonego D. M. (1) garażu wynajmowanego przez oskarżonego D. M. (1) w O. przy ul. (...) na wysokości numeru (...) (k. 492, 493-494), gdzie ujawniono znaczne ilości środków odurzających pochodzących z plantacji marihuany (k. 504). Postawa oskarżonego D. M. (1) wskazuje, że nie zamierzał w ten sposób odciąć się od swojej działalności przestępczej i udaremnić znalezienie się na rynku dużych

partii narkotyki, lecz starał się wykazać, że nie ponosi odpowiedzialności karnej za uprawę marihuany i uniknąć odpowiedzialności karnej.

Właściwości i warunki osobiste obu oskarżonych oraz ich dotychczasowy sposób życia sprzeciwiają się przekonaniu o tym, że skuteczne okazały się stosowane wobec nich w przeszłości środki oddziaływania karnego oraz że będą przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Z tych powodów łagodniejsze kary pozbawienia wolności zostałyby odebrane przez oskarżonych i społeczność, z jakiej pochodzą, jako pobłażliwe i nie realizując celów kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. Natomiast orzeczone kary pozbawienia wolności zapewnią taki odzew społeczny, żeby zostały uznane za wyważone i sprawiedliwe, a także zrozumiałe jako antidotum na zagrożenia społeczne, w tym wypadku narkomanią. Prowadziło to do nieuwzględnienia obu apelacji w tym zakresie.

VI. Oceniając całokształt rozstrzygnięć o karze, zgodnie z obowiązkami sądu odwoławczego wynikającymi z art. 447 § 1 i 2 k.p.k., stwierdzono rażąca niewspółmierność orzeczonych w stosunku do oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) kar grzywny, które w niedostatecznym stopniu uwzględniały ich stan majątkowy, rodzinny i osobisty, a także możliwości zarobkowe, a także dolegliwości finansowe wynikające z orzeczenia wobec nich nawiązek po 10.000 złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) – Ośrodek (...) w Z., na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Prowadziło to do zmiany zaskarżonego przez wymierzenie oskarżonym: D. M. (1) i D. Ś. (1) kar grzywny w wymiarze po 100 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości stawki dziennej na kwotę 50 złotych. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

VII. Orzeczenia o zasądzeniu od oskarżonych: D. M. (1) i D. Ś. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym i o zwolnieniu ich od opłat za obie instancje znalazło oparcie w przepisach art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 636 § 1 k.p.k. i art. 616 § 2 k.p.k., a także art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami). Przy wspomnianym orzeczeniu wzięto pod stan majątkowy, rodzinny i osobisty oskarżonych, uznając, że poniesienie przez nich opłat za obie instancje przekracza ich możliwości i nie mogą ich ponieść bez uszczerbku dla siebie i rodziny. Istotne znaczenie miało przy tej ocenie orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności bezsprzecznie ogranicza możliwości zarobkowe oskarżonych.

SSA Wojciech Kociubiński SSA Barbara Krameris SSA Bogusław Tocicki